

İŞÇİDEN İŞÇİYE

İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!

İşçilerin birliği, halkların kardeşliği

İÇİN

Sınıfa karşı Sınıf kurultayı!

Bizler çeşitli fabrikalardan devrimci işçiler olarak, önümüzdeki aylarda "İşçilerin Birliği, Halkların Kardeşliği için Sınıfa Karşı Sınıf Kurultayları"nı toplayacağımızı ilan ediyoruz.

Kurultayımızı halkların kardeşçe yaşayacağı bir dünyanın yaratılması amacına hizmet etmesi için topluyoruz. Kurultayımız bu amaç için atılmış bir adım, ortaya konulmuş güçlü bir irade olacaktır. Kurultayımızda omuz omuza veren işçiler, ulusal baskı ve eşitsizliğin her biçimine karşı net bir tutum ortaya koyacaklar ve sömürsüz, savaşımsız, kardeşçe yaşanılacak sosyalist bir dünya mücadelesinde ellerini birleştireceklerdir.

Kurtuluş kendi ellerimizdedir!

Kurultay çağrısında bulunan biz devrimci işçiler, tüm halkların kardeşçe yaşayacağı ve savaşların kökünün kurutulacağı bir dünyanın ancak işçi sınıfının elleriyle kurulacağına inanıyoruz. Çünkü her türlü baskı ve eşitsizliğin gerisinde kapitalist-emperyalist dünya düzeni var. Bu düzenin efendileri sınırsız bir sömürü ve yağma uğruna keyiflerince sınırlar çizerek emekçi halkları bölüyorlar. Birini diğerinden üstün tutup eşitsizlikleri körüklüyor, düşmanlık tohumları ekiyor, savaşlara başvuruyorlar. Böylece

aynı sorunları yaşayan, birlikte ezilen, aynı fabrikada sömürülen, aynı dili kullanan emekçilerin birleşmesini engellemek istiyorlar. Bu sayede milyonlarca emekçinin yaşamı köleleştiriliyor, fabrikasında emeği, sofrasında ekmeği çalınmıyor, ülkesinin zenginlikleri yağmalanıyor.

Tüm bunlar gösteriyor ki, sınıfsal baskı ve kölelik düzenini sürdürebilmek için ulusal baskı ve eşitsizlikler sürekli körükleniyor. Bu zeminde tırmandırılan şovenizm, sınıfsal baskı, eşitsizlik ve kölelik düzeni gerçeğinin üstünü örten bir şal olarak kullanılıyor.

İşte bunun için diyoruz ki, ulusal baskı ve eşitsizliğe karşı mücadele ile sınıfsal baskı ve köleliğe karşı mücadele birbirinden ayrılmaz. Her türden baskı ve eşitsizliğin son bulması için sınıfsal baskı ve eşitsizliğin son bulması gerekir. Başka bir ifadeyle, emperyalizme karşı mücadele vermeden ve sermaye iktidarını yıkmadan ne ulusal ne de sınıfsal baskı, eşitsizlik ve kölelik son bulabilir.

Bundan dolayıdır ki Kurultayımızı, "sınıfa karşı sınıf" duruşuyla, sermayenin egemenliğine ve emperyalizme karşı topluyor, farklı milliyetlere veya mezheplere mensup işçi ve emekçilerin birliğini

sağlamayı hedefliyoruz.

Birlik ve kardeşlik için özgürlük ve eşitlik!

Biz işçilerin birliğe hava kadar, su kadar ihtiyacı var. Bundan yoksun olduğumuz içindir ki yaşamımız cehenneme dönüyor. Birliğimizi sağlamak için ise kardeşliğe ihtiyacımız var. Çünkü fabrikalarda yan yana çalıştığımız, aynı sömürü dişlileriyle ezdiğimiz sınıf kardeşimiz ayrımcılığa uğrarken, ulusal veya mezhepsel kimliğinden dolayı baskı görürken sustuğumuz içindir ki, aramıza duvarlar örülüyor.

Asalak kapitalistler ve uşakları birlik olmamızı engellemek için biz işçi ve emekçileri parçalayıp, birbirimize düşman hale getirmek istiyorlar. Bunun için de en çok aramızdaki dinsel ve etnik farklılıkları kullanıyorlar. Bizleri sınıf kardeşlerimizin etnik ve dini kimliklerinin aşağılanmasına ortak etmeye çalışıyor; yazık ki, bazen de başarıyorlar.

Oysa başka halkı ezen bir halk özgür olamaz. Nitekim ülkemiz tarihinden de biliyoruz ki, Kürt emekçi kardeşlerimizin kimlikleri yok sayılırken, Alevi kimliğinden dolayı başka kardeşlerimiz ayrımcılığa uğrarken bizler asla özgür olmadık. Böylece daha fazla bölündüğümüz için daha çok kaybettik, daha fazla sömürüldük, kölelik zincirlerimiz daha da ağırlaştı. Zira işçilerin parçalanmaya değil, birleşmeye ihtiyacı var. İşçilerin parçalanması sadece sömürü kapitalistlerin işine yarar.

İşte bunun için, başta kardeş Kürt emekçi halkı olmak üzere etnik ve dinsel kimliğinden dolayı baskı ve ayrımcılığa uğrayan tüm emekçi kardeşlerimiz için özgürlük ve eşitlik istiyoruz. Çünkü deneyimlerimiz de bize gösteriyor ki, özgürlük ve eşitlik kardeşliğin, kardeşlik ise birliğin harcıdır. Halklar kardeş olduğunda işçilerin birlik olması kolaylaşır. Ve ancak işçiler birlik olmayı başardığında, halkların kardeşçe yaşayabileceği sosyalist bir düzen kurulabilir. Zaten asalakların birliğimizden korkmalarının nedeni de budur. İşte böyle bir düzeni, tüm milliyetlerden işçilerin ve emekçilerin özgürlük ve eşitlik temelindeki gönüllü birliğine dayalı sosyalist cumhuriyetini, ancak biz işçiler kurabiliriz.

Bu nedendir ki Kurultayımız, burjuvazi tarafından aramıza ekilen düşmanlık tohumlarını ve önyargı duvarlarını yıkmak için toplanıyor.

Emperyalist savaş ve saldırganlığı durdurmak için!..

Sadece yaşadığımız ülkede değil, tüm dünyada birlik ve kardeşliğe ihtiyacımız var. Çünkü burjuvazi denilen asalaklar takımı bizi sadece içerde

değil, dışarda da bölüp parçalamaya çalışıyor. Böylelikle emperyalist savaşların askeri haline getirip, kardeş halkların üzerine göndermek istiyor.

Hedefte şimdilerde Suriye var. Suriye halkını Esad rejiminden, onun kanlı eylemlerinden kurtarmak istediklerini söylüyorlar. Oysa bu koca bir yalandır. Onların derdi Suriye halkı değildir. Onlar Libya'da olduğu gibi Suriye'de de Amerikan emperyalizminin taşeronluğunu yapıyorlar. Ortadoğu üzerindeki emperyalist egemenliğin pekişmesini istiyorlar. Dolayısıyla onlar özgürlük değil yağma ve kölelik peşindeler.

Böyle bir durumda kaybeden sadece Suriye halkı değil, biz de dahil Ortadoğu'nun tüm emekçi halkları olacaktır. Çünkü biz bu oyunu engelleyemezsek sömürü ve kölelik zincirlerimiz daha da ağırlaşacaktır.

Bundan dolayıdır ki biz işçiler, ülkemizde olduğu gibi Ortadoğu'da da işçilerin birliğini, halkların kardeşliğini savunuyoruz. İçeride ve dışarıda işçi ve emekçiler kardeşlerimiz, emperyalistler, kapitalist asalaklar ile uşakları düşmanımızdır! Ancak omuz omuza verdiğimizde, emperyalistler ile uşaklarını Ortadoğu'dan kovmayı başarabiliriz.

Kardeş halklara karşı yürütülen vahşi saldırılarda suç ortaklığı yapan AKP iktidarı, sefil çıkarları uğruna emperyalist zorbalar adına tetikçilik yapmaktadır. Türkiye işçi sınıfı ve emekçileri, AKP iktidarının bu kanlı suç ortaklığına karşı sesini yükseltmeli, kardeş halkların cellatlarına hizmet edenlerden hesap sormalıdır.

Kurultayımız bunun için de emperyalizme ve uşaklarına karşı mücadele çağrısı olacaktır.

Haydi Kurultay'a!

Bu düşüncelerle toplayacağımız "İşçilerin Birliği, Halkların Kardeşliği için Sınıfa Karşı Sınıf Kurultayları"na tüm sınıf kardeşlerimizi katılmaya, sözünü söylemeye, kurultay çalışmalarında bizzat yer alarak destek olmaya çağırıyoruz. Öyle ki kurultay salonlarımız kapitalist karşı sınıfımızın birliği ve kardeşliğimizin gücüne sahne olsun. Sömürsüz, eşit, özgür bir ülke ve dünya mücadelesi için atılan tok bir adım olsun.

Öyleyse haydi Kurultay'a!

Haydi birliğe, kardeşliğe, kurtuluşa, özgürlüğe, sosyalizme!

**Sınıfa Karşı Sınıf Kurultayları
Hazırlık Komiteleri**

Suriye'ye yönelik emperyalist müdahaleye hayır!

Yaşasın halkların kardeşliği!

Ortadoğu halklarına yönelik emperyalist müdahale girişimleri, bölgeyi yangın yerine çeviriyor. Çatışmaların Afganistan, Irak, Libya'dan sonra Suriye'yi de harabeye çevirmesi, ABD ile suç ortaklarının halklara ödedikleri bedelin büyüklüğünü gösteriyor. Unutmamalıyız ki, bu ağır suçların işlenmesinde ABD'nin bölgedeki rezil suç ortaklarının başında AKP iktidarı, Katar ve Suudi Arabistan gelmektedir.

Malatya Kürecik'e Füze kalkanı inşa eden, Adana, Maraş ve Antep'e Patriot füzeleri yerleştiren, İzmir'deki NATO üssünün NATO Kara Kuvvetlerine dönüştürülmesini isteyen sermaye ve emperyalistlerin uşağı AKP iktidarı, kardeş halklara karşı yürütülen vahşi savaşın birinci tetikçisi konumundadır. Bunun en bariz örneklerinden biri de, silahlı çetelerin 7 tank eşliğinde Türkiye'den sınırı geçerek Suriye'deki Kürt kentlerinden Resulayn'a (Serêkaniyê) saldırmasıdır

16 Ocak'ta Özgür Suriye Ordusu (ÖSO) ve kökten dinci silahlı çeteler, aleni bir şekilde Türkiye topraklarından Suriye'ye dönük saldırıya geçtiler. Silahlı çetelerin Türkiye topraklarından saldırıya geçmesi sonucunda Resulayn'da yoğun çatışmalar yaşandı. Halen devam eden çatışma-

larda yaralan ÖSO mensupları Ceylanpınar devlet hastanesinde tedavi edilirken, hastanenin kapıları Ceylanpınar halkına kapatılıyor.

Hastaneyi yaralı çete mensuplarına tahsis eden Türk devleti, çatışmalardan kaçarak Ceylanpınar'a sığınmak isteyen Resulayn sakinlerinin ise, Türkiye topraklarına girmesine izin vermedi. Böylece kadın ve çocukları gerisin geri savaşın içine göndermekte sakınca görmediler. Bu tablo, "Suriyeli kardeşlerimiz" edebiyatı yapan Tayyip Erdoğan ve avnesinin nasıl bir ikiyüzlülük içerisinde olduklarını tüm açıklığıyla gözler önüne sermektedir.

Kardeş Kürt halkının Suriye'deki kazanımlarını ortadan kaldırmak için düzenlenen saldırının, silahlı çeteler ile MİT tarafından birlikte planlandığına dair haberler basına yansıdı. Resulayn kenti ve çevresini savaş alanına çeviren saldırıyı kışkırtan AKP iktidarı, halklara düşman, ABD'ye hizmetkâr olduğunu bir kez daha kanıtlamıştır.

Türkiye işçi sınıfı ve emekçileri olarak, ülkemizin, halklara karşı emperyalizmin savaş üssü olarak kullanılmasını engellemekle yükümlüüz. Bundan dolayı "İşçilerin birliği halkların kardeşliği" şiarı etrafında birleşerek, emperyalistlere ve Ankara'daki suç ortaklarına karşı direnmeli, Suriye halkıyla dayanışmayı örme bilinciyle hareket etmeliyiz.

Kardeş halkların kanının dökülmemesi için bizim ortaya koyacağımız mücadele azmi büyük önem taşıyor. Emperyalizmin ve gerici AKP iktidarının Ortadoğu'yu kan denizine çevirme heveslerini kursaklarında bırakmanın tek yolunun mücadele olduğunun bilincinde olalım. Halkların kardeşçe bir arada yaşayacakları yarınları yaratmanın, işçi sınıfı ve emekçilerin dünyanın tüm zorbalılarına karşı verecekleri mücadeleden ve emperyalist kapitalist sistemi yerle bir etmelerinden geçtiğini unutmayalım.

Kıdem Tazminatı hakkımız tehlikede

AKP iktidarı, asalak patronların bir dediğini iki etmiyor. İşçi sınıfına kaba köleliği dayatan yasalara sık sık yenilerinin eklenmesi, AKP-Patronlar ittifakının göstergelerinden biridir. Sermayenin vurucu gücü AKP, "Sendikalar ve Toplu İş Sözleşmesi Kanunu" ile işçi sınıfının örgütlenme ve grev hakkına karşı kapsamlı bir saldırı başlattı. Sendika üye istatistiklerinin açıklanmasıyla 5 milyondan fazla işçinin toplu iş sözleşme yapma hakkı gasp edildi.

Ne patronlar ve onların sadık uşağı AKP, bu kadarla yetinmeye niyetli değil. Nitekim Çalışma Bakanı Faruk Çelik, Tayyip Erdoğan'ın kıdem tazminatının fona devredilmesi ile ilgili yasal düzenlemenin yapılması için talimat verdiğini açıkladı. İşçi ve emekçilerin dini inançlarını siyasi ranta çeviren AKP iktidarı, Kıdem Tazminatının gaspı ve kuşa çevrilmesi anlamına gelen düzenlemeleri, Haziran ayına kadar tamamlamayı hedefliyor.

Patronlar için sömürüde sınır tanımamak anlamına gelen kıdem tazminatı hakkının gasp edilmesi, işçi sınıfı açısından tarihsel bir hakkın kaybedilmesi anlamına geliyor. Hal böyleyken AKP'nin ikiyüzlü şefleri, kıdem tazminatını hedef alan saldırıyı işçi sınıfının lehine bir düzenleme diye yutturmaya çalışıyorlar. Tayyip Erdoğan ve müritleri, Ulusal İstihdam Stratejisi adı altında kölelik yasaları hazırlıyor, sonra işçilerin çalışma ve yaşam koşullarını düzeltmek istediklerini iddia ediyorlar. Pişkinliğin bu kadarına ancak pes denebilir.

Kıdem tazminatına ilişkin yapılacak düzenlemeyle **"bu hakkın kullanımının daha genişleyeceği ve kolaylaşacağı"** yalanı ile işçi sınıfı kandırılmak isteniyor. Kodaman patronların örgütü TÜSİAD tarafından geçmiş yıllarda yapılan açıklamalarda, **"kıdem tazminatı yükünden kurtulmamız lazım"** denmişti. AKP iktidarı, patronların bu talimatını yerine getirmek için yıllardır uğraşiyor. Ancak işçilerin tepkilerinden korktuğu için şuana kadar kıdem tazminatı hakkını gasp edemediler. Görünen o ki, şimdi zamanın geldiğine karar vermişler.

Peki, "patronların sırtından yük indirmek", ne zamandan beri işçi sınıfının çıkarına bir iş oldu? Bu safsataya ancak enayiler inanır. Zira patronların sırtından yük almanın bir nedeni olabilir, o da bu yükü işçi sınıfının sırtına yerleştirmektir.

AKP'nin hazırladığı yasa, Tayyip Erdoğan ve müritlerinin yalanlarını tüm çirkinliğiyle gözler önüne sermektedir. Buna göre:

**Patronlar, oluşturulacak fona prim yatırmaz ya da eksik yattırırlarsa işçilerin kıdem tazminatını alma hakkı olmayacak. Patronlara bu primleri yatırmamaları halinde göstermelik de olsa bir ceza uygulanmayacak. Yani kıdem tazminatı hakkından yararlanmak patronların "insafına" kalmış oluyor. Görüldüğü üzere AKP, tavuk kümesini aç tilkilere emanet etmek istiyor.*

**Sermayenin fona ödeyeceği prim miktarı olabildiğince düşük tutularak patronlar bu yükten kurtarılmış oluyor. Oluşturulacak fonla birlikte işçinin aylık gelirinin sadece % 4'ü oranında prim yatırılacak. Bu da, işçilerin yıl boyunca yarım maaştan daha az bir kıdem hak edeceği anlamına geliyor.*

**Ayrıca fondan tazminat alanın önündeki engeller bunlarla da sınırlı değil. 15 yıl doldurmuyan ve 3600 günlük kıdem primi yatırılmayan hiçbir işçi tazminatını alamayacak. Bu şartlar sağlansa bile tazminatın ancak yarısını çekebilecek.*

**Askere giden işçiler ve evlenen kadınlar için sağlanan kıdem tazminatı hakkı da ortadan kaldırılacak...*

İşçilerin kaybı sadece ekonomik değil. Kıdem tazminatının işçilere kısmen de olsa iş güvencesi sağladığı, bunun da toplu işten çıkarmaları zorlaştırdığı dikkate alınırsa, işçilerin kaybı daha iyi anlaşılır. Yani bu yasa uygulanırsa, patron takımı istediği zaman istediği işçiyi kapının önüne koyabilecek. Bu durum ise, işçilerin kölelik zincirlerini daha da kalınlaştıracak.

Diğer yandan Türkiye'de çeşitli adlar altında oluşturulan fonların sermayeye nasıl peşkeş çekildiğini İşsizlik Sigorta Fonu üzerinden biliyoruz. İşten çıkartılan işçiler çoğu durumda bir takım evrak eksiklikleri vb. gerekçelerle fondan yararlanamazken, AKP iktidarı, bu fonda biriken işçilerin paralarıyla duble yol yaptırmıştır. Dolayısıyla Kıdem Tazminatı Fonu'nun da sermayeye peşkeş çekilecek yeni bir kaynak olarak gördüklerinden zerre kadar şüphe etmemek lazım.

Patronların silahşörü AKP iktidarı, bu saldırı ile işçi sınıfı ve emekçilere meydan okumaktadır. Zira kıdem tazminatı hakkımızın gaspı, patronlara karşı tutunabildiğimiz önemli dallardan birinin kesilmesi demektir. Dolayısıyla onurlu işçiler bu saldırıya karşı sessiz kalamazlar. O halde işçi sınıfı, sermayeye ve onun uşağı AKP'ye, örgütlü mücadeleyi yükselterek yanıt vermelidir. Başta ilerici öncü işçiler olmak üzere bugünden fabrikalarda, işyerlerinde aydınlatma faaliyeti yürütmeli, örgütlenmeli ve bu pervasız saldırıyı püskürtmek için-kavgaya hazırlanmalıyız.

Gücümüz birliğimizden gelir!

Merhaba, biz metal sektöründe çalışan Kabel'den işçileriz. Bültenimizin önceki sayılarında arkadaşlarımız bazı sorunlar üzerine yazmışlardı. Bizler de onlara ek olarak sorunlarımızı dile getirmek istiyoruz.

Ücretsiz izinler, bu aralar en sık yaşanan sorunların başında geliyor. Bu izinler, yıllık izni olanların yıllık izninden, yıllık izni olmayanların ise

maaşlarından kesilerek uygulanıyor. Hiç işin olmadığını söyleyerek bizleri ücretsiz izne çıkarıyorlar. Yaz döneminde oldukça yoğun mesailere kalıyorduk. Hafta içi 19.30, hafta sonu cumartesi günleri 15.45'e kadar mesai yapıyorduk. Kış dönemine girdiğimiz andan itibaren sık sık ücretsiz izne göndermeye başladılar. Gerekçe olarak, üretim yaptığımız firmaların sipariş sayısını düşürdüklerini gösteriyorlar.

Bizleri zorla izne çıkartarak, üretimin olmadığı ve başka çözüm yolunun bulunmadığı mesajı vermeye çalışıyorlar.

Biz buna kesinlikle inanmıyoruz. Çünkü amaçları, zam taleplerini karşılamamak ve işçilerin maaşlarına zam istemelerini engellemektir. Buna rağmen bazı arkadaşlar bu izinleri "dinlenme" olarak görüyor. Oysa bu, bizlerin hakkına yapılan büyük bir saldırıdır arkadaşlar.

Bu duruma sessiz kalmamalıyız!

Görüyoruz, birçok işçi arkadaşımız istemeyerek, yeri geldiğinde ağlayarak izne çıkıyor. Biran önce bu ücretsiz izinlerin son bulmasını istiyoruz. Bu da ağlayıp sızlamakla değil, bir çözüm yolu bulmakla mümkün olur; birlik ve beraberlik içinde mücadele ederek...

Fazla mesailerle maaşların biraz artacağı düşünülüyor örneğin. Arttığını düşünsek bile çok az bir artış oluyor. Buna ek olarak işçi bedenlen ve ruhen dinlenemediği için yıpranıyor. Bunalımlarımız ailemize de yansıyor, eşimizle, çocuğumuzla gerginlikler yaşıyoruz. Şimdi düşünün, fazla mesailerle aldığımız o "artışın" bedelini bizler sağlığımızdan

ödün vererek ödüyoruz. Üç beş kuruş için ödenen bu bedel sizce de ağır değil mi?

Her iş yerinde olduğu gibi, Kabel'de de patronlar işçilerin birlik olmasını istemezler. O yüzden de nefeslerini sürekli ensemizde hissettirirler. Kameralarla izlerler, fiziksel takipler vs... Bizim işyerinde de bunların yanı sıra bölünmeler, yemek saatlerinin farklı olmasıyla, vardiyalı olmasıyla yaşanıyor. Yeri geliyor ki bazen şefler bizlere hakaret bile edebiliyor. Örneğin; biz çalışırken şefin koca alanda sesi yankılanırcasına "biraz susun, ortaokul seviyesinden ana okul seviyesine düştünüz" diye bağırarak bizleri aşağılaması hem işimize olan konsantremizi hem psikolojimizi bozuyor.

Bu uygulamalarla bizleri "uysal köleler" haline düşürmek istiyorlar. Her türlü haksızlığa tepki göstermemizi engellemek, bizleri susturmak peşindedir. Oysa hiçbir zaman amaçlarına ulaşamayacaklar. Sonuçta bizim de kişiliğimiz, kimliğimiz var ve bu uygulamalara hiçbir zaman sessiz kalamayız, kalmayız!

Sonuç olarak arkadaşlar, görüyoruz ki işyerinde bu kadar sorun yaşıyoruz. Bu sorunlarımıza karşı duyarlı olup çözüm yolu aramaktan başka çaremiz yok. Görüyoruz, birçoğumuz buraya girdikten sonra belirli rahatsızlıklar yaşamaya başladık. Boyun fıtığı, bel fıtığı, kas sıkışmaları... Bizler bu kadar saat ayakta çalışarak evimize, çocuğumuza bir şeyler götürmeye çalışıyoruz. Sağlığımızdan ödün veriyoruz. O yüzden bizler bu haksızlıkları kesinlikle hak etmiyoruz. Birlik, beraberlik içinde olmamız, ortak hareket etmemiz gerektiğine inanıyoruz ve ancak mücadele ile kazanabileceğimiz taleplerimizi belirtiyoruz;

-Sefalet ücretine hayır!

-Ücretsiz izinlere hayır!

-Vergiden muaf, insanca yaşamaya yeten asgari ücret!

-Taşeronluk köleliğine hayır!

Kabel'den işçiler

MESS-Türk Metal işbirliğini ezeceğiz!

2012-2014 döneminde MESS (Türkiye Metal Sanayicileri Sendikası) ile işçi sendikaları arasında yapılması gereken TİS, (Toplu İş Sözleşmesi) bu yıl gecikmeli başladı. Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'nın, sendikaların yetkilerini açıklamamasından dolayı diğer sektörlerde olduğu gibi, metal işçilerinin TİS süreci de geç başladı. AKP iktidarı, sendikaların yetki başvurularının sonuçlarını açıklamayarak işçi sınıfının haklarını gasp etmekle kalmadı, Toplu İş İlişkileri Yasası ile bir dizi sendikayı da fiilen tasfiye etti. Bu saldırı ile kimi sendikalar toplu iş sözleşmesi imzalayamayacak.

Metal sektöründe, MESS ile Türk Metal çetesi arasındaki toplu sözleşme görüşmeleri ise 9 Ocak günü başlatıldı. Tabii her zaman olduğu gibi işçi düşmanı Türk Metal Sendikası sözleşmenin içeriğini işçilerden gizli tutuyor. Çünkü Renault'ta, Arçelik'te, Ford'da olduğu gibi, işçilerin kendilerinden hesap soracağını bildiği için işçileri oyalıyor.

Birleşik Metal İş Sendikası (BMİS) da MESS ile toplu iş sözleşmesi görüşmelerine başladı. Metal İşçileri

Birliği'nin de önceden duyurduğu gibi BMİS'in açıkladığı TİS taslağı, metal işçilerinin somut taleplerini içeriyor.

Metal TİS'leri sanıldığı gibi sadece sendikalı işçileri ilgilendirmiyor. Eğer sendikalı metal işçileri bu süreçten kazanımla çıkarlarsa, metal patronları sendikasız işyerlerinde de ücretleri belirlerken bu kazanımları göz önünde bulundurmamak zorunda kalacaklar.

MESS ve Türk Metal her dönem olduğu gibi yine işçi sınıfını kölelik koşullarına mahkum etmek için ellerinden geleni yapıyorlar. Kriz, daralma gibi çeşitli bahanelerle, ücretsiz izinlerle metal işçilerine kölece çalışma koşulları dayatılırken işçi düşmanı Türk Metal çetesi sömürüye ve işbirlikçi sendikal anlayışa karşı sesini çıkaran işçileri işten atıyor. Renault ve Arçelik'te yaşanan işten atmalar bunun örneklerindedir. Bugün yapılması gereken, işten atılan metal işçilerine sahip çıkmak, Türk Metal-MESS ittifakının satış sözleşmesini parçalamak, TİS, grev ve direniş komitelerinde örgütlenmektir.

Yarımlar nasırlı ellerimizde şekillenecektir...

Sevgili emekçiler...

Yaşam muhasebesi yapıyor musunuz?

Yaşam muhasebesi demek, yaşamı anlamlandırmak ve değerlendirmek demektir. Pek çok alanda hedeflerimize ne ölçüde ve ne hızda yaklaştığımız konusunda yaşam muhasebesi, bir anlamda kar-zarar hesabı yaparız. Bazı kesimler vardır, hep kardadır fakat biz emekçiler bu kazançtan bir türlü payımızı alamayız.

Alnımızdan, sırtımızdan ve nasırlı ellerimizden akan terin karşılığı üç kuruşluk asgari ücretten fazlası değil. Bizleri küçük gören ve bu yüzden küçümseyen kapitalist düzen şunu bilmelidir ki; küçük şeylere hakkını vermek, yaşama hakkını vermektir. Siz bu dünyaya ve ülkenize borçlusunuz ve sırtından büyük paralar kazandığımız emekçilerin alınterini ödemekle mükellefsiniz!

Onlar ödemekle mükelleftir, ancak mücadele etmeden haklarımızı vermelerini beklemek de, boş hayallerle avunmaktan başka bir işe yaramaz.

Bir kere işçi bilinçli, kültürlü ve bir duruşa sahip olmalıdır. İşçiler arasında koparılamayacak sağlamlıkta bağlar kurulmalı ve emekçiler örgütlenmelidir. Örgütlenme, sendikalaşmayı doğurur ki, bu çalışanların en büyük dayanağıdır. Zira sendikasız çalışan bir işçinin işveren karşısında boynu kıldan incedir. Patron örgütsüz işçiyi istediği vakit ve tazminatsız kapının

önüne koyabilir. İsteddiği saatte ve tarihte çalıştırabilir. Böyle bir durumda işçi, aslında fabrika yönetiminin gözünde bir hiçtir. Oysa her şey olabilir!

Sevgili işçi kardeşlerim...

En temiz alın, ter ile yıkanan alındır. Ve temiz alının üstünde bir sema vardır: doğru ve güzel bir fikir! O güzel fikir ise birlik ve dayanışmadır. El ele vermektir. Sendikalaşmak, sömürüye karşı mücadele etmek, onurlu bir yaşam sürmektir. "Boş mide haykırını" derler. Biz de ilave edelim; dolu ağızların sesi çıkmaz. Tok açın halinden anlamaz. Tek bir işçinin sesi, ne dediği anlaşılmayan bir sestir. Ne dediği anlaşılmayan ses ise, susmanın yaramazıdır ki, çok seslilik her zaman sonuca götürür. Halimizi bilmeyenler artık bizi oyalamamalıdır.

Parasızlık hiç yalan söylemeyen kara habercidir. Şu soğuk günlerde çocuğunun ayağına bir bot alamayan babanın ızdırabını yine aynı ızdırabı yaşayan bir diğer baba anlayabilir. Gelecek ızdırıp çeken ana ve babaların el ele vermesi ile aydınlanacaktır. Ve bir toplum halkı ümitli olduğu sürece ölmez. En kötü idare halkı ümitsizliğe düşüren idaredir. Yarımlar bizimdir ve yarımlar, kötü idarelere mecbur olmadığımızı idrak ettiğimizde nasırlı ellerimizde şekillenecektir.

Sincan Organize'den bir metal işçisi

Emekçi kadınlar bilinçli olmalı...

İşçiden İşçiye: Hangi sektörde çalışıyorsunuz?

Ekol işçisi: Balgat' ta Ekol Tekstil'de çalışıyorum. Makineciyim.

İşçiden İşçiye: Çalıştığımız fabrikadaki sorunlardan bahsedebilir misiniz?

Ekol işçisi: Önceki yıllarda maaşlarımıza 6 ayda bir zam yapılıyordu. Zamlar daha sonra yılda bir sefer yapılmaya başlandı. Yine önceki yıllarda yapılan zamlar % 10 oranlarında iken hem zam yılda bir kez yapılmaya başlandı, hem de zam miktarlarında düşüşler oldu. Şimdilerde zam yılda bir sefer ve % 6 civarında yapılıyor.

İş yoğunluğu çok. Ayrıca çalıştığımız fazla mesailerin karşılığı ödenmiyor. Yetişmesi gereken işler var denerek istirahat saatlerimizde dahi çalıştığımız zamanlar oluyor. Yemeklerimizi yedikten sonra çalıştığımız oluyor. Bazen bazılarımız çalışmıyor. Fakat diğer işçi arkadaşlarımız çalıştığı için biz de kendimizi baskı altında hissediyoruz. Patron bizlerin istirahat saatinden çaldığını biliyor. Ama biz ses çıkarmadığımız için istirahat saatlerinde bedavadan patrona çalışıyoruz. Neden çalışıyoruz peki? Hepimizin birlik olup "biz neden çalışıyoruz ki?" demesi gerekiyor.

Hastaneye gitmek için dahi izin alamıyoruz. Aileden birinin acil bir işi olsa ona da gidemiyoruz. Mesela çocuğumuzun veli toplantısı oluyor, fakat izin vermedikleri için gidemiyoruz.

İşçiden İşçiye: Genel olarak ücretlerin durumu nedir peki?

Ekol işçisi: Ücretlerimiz genel olarak düşük aslında. Başka tekstil atölyelerinde olduğu gibi Ekol'de de asgari ücretin altında ücretlerle çalıştırılan işçiler var. 550-600 TL ücretle çalıştırılanlar var. 8-10 yıldır çalışan işçilerin aldığı ücretler de hayli düşük. 950 TL maaşla çalışıyor uzun yıllardır çalışan işçiler. Ayrıca aynı işi yapmamıza rağmen biz kadın işçiler erkek işçilerden daha az maaş alıyoruz.

İşçiden İşçiye: Kadın bir işçi olmanızdan kaynaklı işyerinizin dışında yaşadığımız sorunlar nelerdir?

Ekol işçisi: Akşama kadar yoğun bir şekilde çalıştıktan sonra işler bitmiş olmuyor. Eve geldiğinde yemek pişirmek, temizlik, ütü vb. işler de

beni bekliyor. Ev işçiliği de benim omzumda yani.

İşçiden İşçiye: Son olarak neler söylemek istersiniz?

Ekol işçisi: Biz emekçi kadınlar olarak çok sıkıntı çekiyoruz. Herkesin 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar gününü kutluyorum.

Devrimci Kadın Kurultayı mücadelenin kürsüsü oldu!

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu'nun bir süredir hazırlıklarını yürüttüğü Devrimci Kadın Kurultayı, 10 Şubat günü Üsküdar'daki Petrol-İş Sendikası Toplantı Salonu'nda gerçekleştirildi. Katılım ve programı ile yoğun olan kurultayda, kadın sorunu tarihsel ve güncel olarak ele alındı. Baştan sona mücadele kararlılığının hakim olduğu kurultayda coşkulu sloganlar susmadı. Slayt eşliğinde sunulan tebliğler ilgiyle dinlenirken, özellikle direnişçilerin konuşmaları yoğun alkış aldı. Ev kadınlarından işçi kadınlara, direnişçi kadınlardan Kürt kadınlara kadar çifte sömürüye maruz kalanlar kürsüden taleplerini haykırdı, kadının mücadele ile özgürleşeceğini ilan etti. Kadın sorununu tarihsel kökenlerinden başlayarak ele alan etkinlik, kadının kurtuluşunun sosyalizmde olduğunun da altını kalınca çizdi. Ortaya konan tespitler ışığında mücadelenin güncelliği vurgulanarak önümüzdeki 8 Mart'a "kadın erkek elele, örgütlü mücadeleye!" şiarıyla hazırlanma çağrısı yapıldı.

Birinci bölümde tebliğ sunumları ile kadın sorununa Marksist bakış ortaya konulurken, ikinci bölümde ise tebliğ sunumlarına ilişkin konuşmalar yapıldı. Özellikle direnişçi işçi kadınların konuşmaları ilgiyle dinlendi.

Konuşmaların ardından tebliğlerin temel vurguları özetlendi, kapanış konuşmasında kadın emekçileri örgütlenme ve mücadeleyi yükseltme çağrısı yapıldı. Etkinliğin sonunda türkü ve marşlarıyla Mamak İşçi Kültür Evi Müzik Topluluğu sahne aldı.

Etkinlik hep birlikte söylenen marşlar ve atılan sloganlarla son buldu.

8 Mart Dünya Emekçi Günü nde mücadele alanlarına!

1857 tarihinde ABD'nin New York kentinde 40 bin dokuma işçisi düşük ücretleri, uzun çalışma saatlerini ve insanlık dışı çalışma koşullarını protesto etmek için greve başlar. 16 saatlik iş gününün 10 saate indirilmesi ve ücretlerin yükseltilmesi, grevin temel talepleri arasındadır. Daha iyi çalışma koşulları istemiyle greve başlayan işçilere polis saldırır ve işçiler fabrikaya kilitlenir. İşçilerin fabri-

kaya kilitlenmesinin ardından çıkan yangında çoğu kadın olmak üzere 129 işçi yanarak can verir. İşçilerin cenaze töreni geniş bir kitle tarafından sahiplenilir ve işçilerin cenaze törenine 100 bini aşkın kişi katılır.

8 Mart "Dünya Emekçi Kadınlar Günü"ne sınıfsal ve tarihsel anlamını veren olay böyle gelişmiştir.

Bu olaydan yıllar sonra, o zamanın komünist partisi olan Alman Sosyal Demokrat partisi önderlerinden Clara Zetkin 26 - 27 Ağustos 1910 tarihinde Danimarka'nın Kopenhag kentinde toplanan 2. Enternasyonal'e bağlı Uluslararası Sosyalist Kadınlar Konferansı'nda 8 Mart 1857 tarihinde tekstil fabrikası yangınında ölen kadın işçiler anısına 8 Mart'ın "Dünya Kadınlar Günü" olarak kutlanması önerisini getirir ve öneri oy birliğiyle kabul edilir.

Kopenhag'da alınan kararın ardından anma etkinlikleri ilk kez 1911'in 19 Mart'ın da Avusturya, Danimarka, Almanya ve İsviçre'de yüz binlerce kadın ve erkek işçinin katıldığı anma et-

kinlikleriyle gerçekleştirilir. Bu eylemlerde oy hakkı, seçme seçilme haklarının yanı sıra meslek edinme ve mesleki eğitim görme talepleri öne çıkar.

1921'de Moskova'da gerçekleştirilen 3. Uluslararası Sosyalist Kadınlar Konferansı ise, bu tarihten sonrada 8 Mart'ın Dünya Emekçi Kadınlar Günü olarak kutlanmasına karar verir.

İkinci dünya savaşı döneminde bazı ülkelerde kutlanması yasaklanan 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü, işçi sınıfının mücadele kararlılığı so-

nucu 1960'lı yılların sonlarına doğru artık engellenemeyecek bir duruma gelir.

Bunun bir sonucu olarak da 1977 yılında gerçekleştirilen Birleşmiş Milletler (BM) Genel Kurulu, "8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü" ismini "Dünya Kadınlar Günü" olarak değiştirilerek 8 Mart'ın kutlanmasını kabul etmek zorunda kalmıştır.

Aldığı bu kararla BM, işçi ve emekçilere mal olmuş ve işçi sınıfının kitlesel olarak sahiplenildiği bir mücadele gününün içini boşaltmayı hedefler. Ancak işçi ve emekçiler, bu şanlı direniş geleneğini yaşatmaya devam ederler.

Biz kadın-erkek işçi ve emekçiler olarak kapitalizmin sömürü düzenine karşı 8 Mart'ın sınıfsal ve tarihsel özünü sahip çıkalım. Eşit işe eşit ücret, kadınların çalıştığı işyerlerinde kreş ve emzirme odaları, doğumdan önce ve sonra üçer aylık ücretli doğum izni ve toplumsal yaşamın tüm alanlarında kadın-erkek eşitliği taleplerini mücadele alanlarında birleşerek haykıralım:

Kadın erkek el ele örgütlü mücadeleye!

İletişim:

* Mamak İşçi Kültür Evi (Tıp Fakültesi cad. 586 sok. 2/A
Tuzluca/Yır/Mamak) Tel:368 06 90

*Eksen Yayıncılık Bürosu (Atatürk Bulvarı 109/19 Erciyes İşhanı / Kızılay)

*E-Mail: isciplatformu@gmail.com